

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 17Tk/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1125200710
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vodičková
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1125200710.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andrey Vodičkovej a členov senátu V. G. H. a V. I. K., v trestnej veci proti obžalovanej Z. D., nar. T..XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava - C., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2025 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaná:

Z. D., nar.XX.XX.XXXX D. H.,
trvale bytom Bratislava - C.

sa uznáva za vinnú, že

14. 04.2024 v presne nezistenom čase, približne od 10:00 hod. do 12:00 hod. v Bratislave na Jasovskej ulici na prízemí železobetónovej stavby tzv. polyfunkčný objekt DOMINO-blok C nachádzajúcej sa za bytovým domom medzi vchodmi s orientačnými číslami X-XX, na pozemku p.č. XXXX/X, katastrálne územie Petržalka, držiac v ruke doposiaľ nestotožnený bodno-rezný predmet fyzicky napadla poškodeného M. C. ležiaceho v tom čase na posteli v úmysle tohto usmrtiť bodnúc ho do ľavej polovice hrudníka ako aj do iných častí tela, čím mu spôsobila bodno-reznú ranu ľavej polovice hrudníka pri hrudnej kosti prebiehajúcu šikmo sprava zhora nadol doľava v oblasti dolného uhla s prechodom do povrchového pruhovitého nárezu kože, ktorá prechádzala cez kožu a podkožie cez úpon 5. rebra na hrudnú kosť a 6. medzirebrový priestor do ľavej pohrudnicovej dutiny, cez prednú plochu osrdcovníkového vaku, prednú stenu ľavej komory srdca, zadnú stenu ľavej komory srdca, zadnú stenu osrdcovníkového vaku, bránicu, pričom kanál končil nábodom ľavého laloka pečene, dve povrchové bodné rany pravého ramena charakteru nábodov, zakrvácanie do ľavej pohrudnicovej dutiny (1250ml), zakrvácanie do osrdcovníkového vaku (25ml), bodno-reznú ranu vnútornej plochy pravého predlaktia v dolnej tretine s prechodom do podkožia, povrchovú reznú ranu v oblasti ľavého zápästia na prednej ploche charakteru nárezu, ktoré viedli ku zakrvácaniu do osrdcovníkového vaku a rozvoju krvácavého šoku po zakrvácaní do ľavej pohrudnicovej dutiny pri bodnom poranení srdca, pričom následkom týchto poranení došlo k úmrtiu poškodeného M. C., po čom odišla na doposiaľ neustálené miesto a následne sa na miesto činu s odstupom času vrátila,

teda

iného úmyselne usmrtila,

čím spáchala

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Tr. zákon“).

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 5 Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaná zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanej ukladá ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanej ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.03.2025 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na obžalovanú Z. D. obžalobu sp. zn. 1Kv 18/24/1100 pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona.

Súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, pričom po prednesení obžaloby a po poučení podľa ustanovenia § 257 Tr. poriadku, obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Tr. poriadku o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, preto súd primerane postupoval podľa § 333 odsek 3 Tr. poriadku.

Súd otázkami u obžalovanej zisťoval, či obžalovaná rozumie, z čoho je obžalovaná [§ 333 odsek 3 písmeno c/], či bola poučená o svojich právach [§ 333 odsek 3 písmeno d/], či rozumie právnej kvalifikácii skutku [§ 333 odsek 3 písmeno f/], či vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin [§ 333 odsek 3 písmeno g/], a či sa dobrovoľne z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného Tr. činu [§ 333 odsek 3 písmeno h/].

Obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“, preto súd po pozitívnom vyjadrení prokurátorky k vyhláseniu, uznesením rozhodol o prijatí vyhlásenia obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň rozhodol, že dokazovanie ku skutkovým okolnostiam nevykoná, pričom vykoná len dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o výroku o treste a výroku o rozhodnutí o nároku poškodeného na náhradu škody.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovanú za vinnú z obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona účinného od 06.08.2024, ktorého sa dopustila na skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania skutku v obžalobe dňa 14.04.2024 do vyhlásenia predmetného rozhodnutia dňa 17.06.2025 zverejnením Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 3/2024 v Zbierke zákonov pod číslom 215/2024 Z.z. dňom 06.08.2024 nadobudla účinnosť novela Tr. zákona zákonom č. 40/2024 Z.z., v zmysle ktorej sa jednak zmenili trestné sadzby a rovnako aj zásady ukladania trestov podľa § 33a, § 34, § 38 Tr. zákona. S poukazom na uvedené súd posúdil trestnosť činu a trest ukladal podľa Tr. zákona účinného od 06.08.2024, pretože je pre to páchatela priaznivejšie (§ 2 ods. 1 Trestného zákona).

Ustanovenie o časovej pôsobnosti upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší. Súd tiež poznamenáva, že pri posudzovaní, ktorý zákon je pre obžalovaného priaznivejší je nevyhnutné tieto porovnať a posúdiť ako celok. Je nevyhnutné vždy uvážiť, či použitie toho ktorého zákona je pre obvineného priaznivejšie vcelku, t. j. tak z hľadiska ustanovení osobitnej časti, ako aj so zreteľom na ustanovenia všeobecnej časti Trestného

zákona (bližšie vid' aj R 19/1962). Je vylúčené posudzovať trestnosť toho istého činu podľa skoršieho Tr. zákona pri súčasnom použití niektorých ustanovení neskoršieho Tr. zákona (bližšie vid' R 12/1993). Podstata je, že vždy (za každých okolností) je potrebné pri posudzovaní vyššie uvedeného použiť ten ktorý zákon ako celok (nie na niektorú časť skorší a na inú časť neskorší Trestný zákon)

Súd na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovanej v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinná, vykonal dokazovanie čítaním znaleckého posudku č. 28/2024, MUDr. S. I., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria postupom podľa § 268 ods.2 Tr. poriadku, výsluchom znalkyne MUDr. S. I. podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku a čítaním listinných dôkazov postupom podľa § 269 Tr. poriadku, a to konkrétne odpis registra trestov obžalovanej, výpis z evidencie priestupkov obžalovanej, zápisnica o obhliadke miesta činu a zápisnica o prehliadke obvinenej. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil skutkový a právny stav, tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na podklade prijatého vyhlásenia obžalovanej súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, a že sa ho dopustila obžalovaná. V tomto smere je potrebné poukázať na dôkazy vykonané v prípravnom konaní - najmä výsluch obvinenej. Priznanie obžalovanej je podporované aj ďalšími dôkazmi a to najmä - výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi - zápisnica o ohliadke miesta činu a taktiež znaleckými posudkami.

Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 odsek 12 Tr. poriadku, pričom vychádzajúc z trestnoprávne relevantných zásad dôkazného konania dospel k záveru, že skutok, ktorý je v predmetnej trestnej veci kladený za vinu obžalovanej sa stal a naplnia všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zákona.

V súvislosti s výrokom o treste súd poznamenáva, že pri ukladaní trestu vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Tr. zákona, v zmysle ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom súčasne prihliadal aj na ostatné Trestným zákonom upravené zásady pre ukládanie trestov.

Podľa § 34 odsek 2 Tr. zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní tr. činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku tr. činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania tr. činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' tr. činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku tr. činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom tr. činu.

Zo znaleckého posudku č. 28/2024, MUDr. S. I., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, a jeho záverov vyplynulo, že znalkyňa u obvinenej zistila poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, syndróm závislosti, aktuálne obvinená abstínuje v chránenom prostredí väzby, ďalej emočne nestabilnú poruchu osobnosti, impulzívny typ. Vyšetrením u obvinenej neboli identifikované príznaky duševnej choroby v užšom zmysle, t.j. psychózy, primárnej afektívnej poruchy (endogénnej poruchy nálady), alebo závažnejšieho organického poškodenia mozgu. Životný štýl obvinenej a užívanie omamných a psychotropných látok, alkoholu, opakované tresty odňatia slobody, bezdomovcovo a neschopnosť sa riadne zamestnať, postarať sa o seba a podávať adekvátny

psychosociálny výkon hovoria o jej dissociabilite a asociálnom správaní sa. Znalkyňa je toho názoru, že alkohol, príp. iné OPL majú vplyv na emočne nestabilnú osobnosť obvinenej, pod vplyvom alkoholu a OPL sa odbrzdujú u nej zábrany a správa sa neuvážene, agresívne. Obvinená je závislá na opiátoch - heroíne a psychostimulanciách metamfetamíne, v súčasnosti OPL neužívala, obvinenou je uvádzaná viac ako 5 ročná abstinencia od MFA a takmer 20 ročná abstinencia od heroínu. Z uvedených OPL najmä MFA má vysokú afinitu k poruchám správania a konania v zmysle agresivity avšak znalkyňa nenašla v spisovej dokumentácii a ani počas vyšetrenia nezistila, že aby sa obvinená v minulosti, keď uvedené OPL užívala dopustila konania, ktoré by nieslo známky brachiálnej heteroagresivity. Agresívne správanie obvinenej je najmä verbálne, z údajov od nej a svedkov vyplýva sa poškodený k nej správal agresívne a možno predpokladať vzhľadom k tomu, že išlo v prípade poškodeného taktiež o osobu závislú na alkohole a ich verbálne agresívne a zrejme aj brachiálne agresívne správanie sa navzájom potenciovalo. Obvinená trpí závislosťou na viacerých OPL a alkohole. OPL a alkohol majú vplyv na ovládacie schopnosti obvinenej. Predtým však ako obvinená alkohol konzumuje nie sú jej ovládacie schopnosti zmenené, sú plne zachované nakoľko z forenzne psychiatrického hľadiska netrpí žiadnou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jej ovládacie schopnosti. T. z., že z forenzne psychiatrického hľadiska ovládacie schopnosti obvinenej boli v čase spáchania skutku forenzne nevýznamne znížené, rovnako ako rozpoznávacie schopnosti. Obe schopnosti v prípade ak obvinená nie je pod vplyvom OPL a alkoholu sú plne zachované. Znalkyňa zároveň vylúčila aj závažné duševné ochorenie exogénneho charakteru / intoxikačné psychózy/ a to aktuálne prítomné, alebo v minulosti prekonané. Psychiatrickým vyšetrením bol vylúčený taktiež mentálny a kognitívny deficit, ktorý, by mal forenzne významný vplyv na kritičnosť, súdnosť a tvorbu úsudku. Orientačným vyšetrením intelekt obvinenej spadá do roviny populačnej normy, je primeraný jej veku, vzdelaniu a sociálnej polohe a v plnej miere jej umožňuje pochopiť trestnoprávnosť svojej situácie. Obvinená v čase spáchania skutku dokázala v dostatočne potrebnej miere rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, t. z., že rozpoznávacie schopnosti obvinenej boli v čase spáchania skutku forenzne nevýznamne znížené (na stupnici plne zachované, forenzne nevýznamne znížené, forenzne významne znížené vymiznuté), ovládacie schopnosti obvinenej v čase spáchania skutku aj s prihliadnutím na stredný stupeň opitosti za forenzne nevýznamne znížené (na stupnici plne zachované, forenzne nevýznamne znížené, forenzne významne znížené vymiznuté). Obvinená netrpí žiadnou duševnou poruchou z forenzne psychiatrického hľadiska, ktorá by znižovala jej schopnosť chápať negatívny vplyv alkoholu na svoj psychický a fyzický zdravotný stav. Obvinená v čase spáchania skutku dokázala v dostatočne potrebnej miere rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, t. z., že rozpoznávacie schopnosti obvinenej boli v čase spáchania skutku forenzne nevýznamne znížené (na stupnici plne zachované, forenzne nevýznamne znížené, forenzne významne znížené vymiznuté), ovládacie schopnosti obvinenej v čase spáchania skutku aj s prihliadnutím na stredný stupeň opitosti za forenzne nevýznamne znížené (na stupnici plne zachované, forenzne nevýznamne znížené, forenzne významne znížené vymiznuté). Obvinená vedela a mohla rozpoznať nebezpečenstvo svojho správania a konania pre spoločnosť v čase spáchania skutku. U obvinenej z forenzne psychiatrického hľadiska nebola zistená duševná porucha, ktorá by mala vplyv na jej rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Obvinená pod vplyvom alkoholu a OPL neprekonala intoxikačné psychózy ani iné psychotické ochorenie, t.z., že znalkyňa nenavrhuje skúmať duševný stav obvinenej pozorovaním v zdravotníckom zariadení. Znalkyňa u obvinenej zistila syndróm závislosti na alkohole, ktorý je plne rozvinutý, v terminálnom štádiu, s neschopnosťou trvalej abstinencie, zvýšenej tolerancie na alkohol, prejavujúci sa aj somatickou schátralosťou a sociálnym debaklom a abstinenčným syndrómom po odobratí NL.

Obvinená síce neuvádza motiváciu k liečbe, k ochoreniu je, len formálne kritická, nemá náhľad. Znalkyňa odporúča ochranné ústavné protialkoholické liečenie obvinenej pre neschopnosť obvinenej zúčastňovať sa ambulantnej PAL a abstinovať na slobode v rámci ambulantnej liečby, nakoľko obvinená žije na ulici. Znalkyňa má za to, že ak obvinená liečbu absolvuje a bude na slobode abstinovať riziko obdobného správania sa významne eliminuje. Znalkyňa je toho názoru, že pobyt obvinenej na slobode nepredstavuje z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečenstvo v prípade, že obvinená bude abstinovať od alkoholu.

Znalkyňa MUDr. S. I. na výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa plne pridrižiava písomného znaleckého posudku. Uviedla, že pokiaľ ide o vyšetrenie obvinenej, táto bola vyšetrená po spáchaní skutku, približne asi 1 mesiac po tom čo bola v ÚVV. Obvinená spolupracovala, komunikovala, odpovedala na otázky štruktúrovane. Pokiaľ ide o formu vyšetrenia, toto sa robí formou dialógu a teda ide o odpovede na ciele otázky, ďalej sa zisťuje anamnéza, zdravotná dokumentácia. Zo zdravotnej dokumentácie získanej v UUVV vyplynulo, že obvinená trpí hypertenziou 1 stupňa na čo aj užívala lieky

- Agen, ktorý sa užíva pri hypertenzii ako aj pri započatí abstinénčnom syndróme. Taktiež užívala Diazepam, ten sa užíva taktiež pri abstinénčnom syndróme, potom išlo o Tiapridal, upokojuje neurotické stavy. Ide o štandardnú bežnú liečbu po dlhodobom užívaní alkoholu, aby sa vyšlo abstinénčnemu syndrómu, ktorý môže byť život ohrozujúci. Uviedla, že jej obvinená uviedla, že sa psychiatricky neliečila, že mala súdom stanovenú ochrannú protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou v roku 2016 OS BA. Inou zdravotnou dokumentáciou nedisponovala, to že v posudku bolo uvedené, že má obvinená skúsenosti s alkoholom a drogami uviedla sama obvinená, taktiež uviedla že s užívaním začala v mladosti. Obvinená bola v metadonovom programe, ktorý je pre ľudí trpiacich závislosťou na morfíne, najmä heroíne, pričom tento program je určený pre závislých narkomanov, je prechodom medzi užívaním drog a abstinenciou od morfínových derivátov. Nevyplývalo z tejto zdravotnej dokumentácie koľko táto liečba trvala. Ukončené ochranné liečenie bolo v roku 2017. Uviedla, že obvinená sama uviedla, že s poškodeným mali hádky, pričom na tieto podnety reagovala agresívne v opitosti, pričom zo spisu z výpovedí svedkov taktiež vyplynulo, že medzi obvinenou a poškodeným dochádzalo k roztržkám, čo priznala aj sama obvinená. Skutočnosť že obvinená dokázala v čase skutku rozpoznať svoje konanie vyplýva z toho, že bola opitá, a teda len pod vplyvom alkoholu, nakoľko sama negovala užívanie iných látok. Vylúčila aj komplikovanú ebrietu, nakoľko táto nebola preukázaná, v dôsledku týchto zistení dospela k záveru, že neboli znížené ovládacie a rozpoznávacie schopnosti vo forenzne významnej miere, čiže nie natoľko znížené. Uviedla, že obvinená sama uviedla, že alkohol ju v správaní odbrzdzuje. Porucha osobnosti bola diagnostikovaná v čase spáchania skutku, pričom je potrebné zdôrazniť, že v čase keď je človeku dobre, resp. keď sa cíti dobre, nie pod vplyvom stresu, nemusí mať žiadne prejavy poruchy osobnosti.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaná sa dopustila 4 priestupkov a to 2-krát priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, 1-krát porušila nariadený zákaz vychádzania a 1-krát sa dopustila drobnej krádeže tovaru.

Podľa registra trestov bola obžalovaná 4-krát súdne trestaná, pričom v prípade odsúdenia Okresným súdom Bratislava 5 sp.zn. 3T/88/1996 zo dňa 11.12.1996 a Okresným súdom Bratislava 5 sp.zn. 1T/116/2016 zo dňa 30.11.2016, právoplatný 06.12.2016, sa na obžalovanú hľadí akoby nebola odsúdená. Okresným súdom Bratislava 5 sp.zn. 0T/145/2022 zo dňa 17.07.2022 a sp.zn. 0T/44/2023 zo dňa 12.03.2023 bola obžalovaná uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa §212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona účinného do 05.08.2024. Novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024 došlo k zániku trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona účinného do 05.08.2024, a preto súd na tieto odsúdenia neprihliadal.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanej vychádzal zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu, z ktorého bola obžalovaná uznaná za vinnú, a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, a teda v prípade obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 Tr. zákona je výška trestnej sadzby stanovená zákonom v rozpätí od 15 (pätnásť) rokov do 20 (dvadsať) rokov.

Pri rozhodovaní o výmere trestu súd u obžalovanej rovnako vzal do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Súd je povinný, okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Tr. zákona, posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - priznanie a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti. Súd nezistil priťažujúcu okolnosť.

Pokiaľ ide o vyhlásenie o vine obžalovanej a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2025, toto je možné zohľadniť pri rozhodovaní o treste, keď súd môže uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe /akýmkoľvek spôsobom predznamenané/ budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu /viď Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017/. V prípade inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zákona zo samotnej dikcie daného ustanovenia vyplýva možnosť a nie povinnosť súdu tento inštitút aplikovať. Avšak v súhrne všetkých vyššie spomínaných skutočností (poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vyhlásenie obžalovaného o vine), samosudkyňa v danom prípade mimoriadne znížila trest odňatia slobody ukladaný obžalovanému podľa ustanovenia § 39 ods.1, ods. 5 Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že použitie trestnej sadzby v rozpätí od 15 rokov do 20 rokov by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti je postačujúci aj trest kratšieho trvania. Na tomto základe mal súd možnosť uložiť obžalovanej trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestu vo výmere 15 rokov ustanovenú týmto zákonom. Súd pri stanovení výmery trestu odňatia slobody, berúc do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, špecifické okolnosti prípadu, dospel k názoru, že u obžalovanej bude dostatočným trestom trest odňatia slobody vo výmere 10(desat) rokov.

Súd rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 odsek 1 Tr. zákona, respektíve s ustanovením § 51 odsek 1 Tr. zákona, ktoré umožňuje uloženie podmienečného trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, respektíve neprevyšujúceho štyri roky, ak je páchatelovi zároveň uložený probačný dohľad. Vzhľadom k tomu, že bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami súd uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd je toho názoru, že uložený trest na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby v prípade obžalovanej poskytuje dostatočný čas na splnenie sankčného charakteru trestu, vytvára časový priestor na výchovné pôsobenie uloženého trestu odňatia slobody u obžalovanej, v primeranej miere chráni spoločnosť pred jej potenciálnym ďalším protiprávnym konaním, rovnako tak uložený trest zodpovedá závažnosti stíhaného obzvlášť závažného zločinu, spôsobu jeho spáchania, následku ako aj zavineniu a priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam. Súčasne možno konštatovať, že takáto výmera trestu zodpovedá požiadavke náležitej ochrany spoločnosti, preventívnemu pôsobeniu trestu z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie a zodpovedá aj potrebe represívneho pôsobenia na obžalovanú.

Nakoľko obžalovaná bola uznaná za vinnú z obzvlášť závažného zločinu, súd obžalovanú zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 3 písmeno b) Tr. zákona.

S prihliadnutím na osobu obžalovanej, na jej doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žila a na povahu spáchanej trestnej činnosti súd v súlade s § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanej uložil ochranný dohľad na dobu 2 roky.

S poukazom na znalecký posudok z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria súd obžalovanej s poukazom na §73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona uložil aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 256 odsek 2 Tr. poriadku zistil, že poškodený M. K. si do skončenia vyšetrovania neuplatnil nárok na náhradu škody, pričom tento nárok neuplatnil ani na hlavnom pojednávaní dňa 17.06.2025. Vzhľadom k tomu súd nerozhodoval o nároku na náhradu škody.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Mestského súdu Bratislava I.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť

a/ prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b/ obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c/ poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d/ zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 odsek 1 Tr. poriadku.